Zesde Jaer. Nr 20. Zaterdag, 21 Mei 1859.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Collée, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 21 MEI.

De wetgevende zittyd mag men zoo goed als geëindigd aenzien voor wat de Kamer der Volksvertegenwoordigers betreft. De leden hebben overigens pak en zak gemaekt en zyn naer huis vertrokken, velen met de vrees van *vaerwel* aen hunne plaets te moeten zeggen.

Wat hun ook niet is onbekend, is de ellendige uitslag van de twee laetste zittyden der Kamer ; veertien maenden lang zyn zy vergaderd geweest, en wat hebben zy gedaen ?

Waer zyn de wetten die het land bevoordeeligd hebben ?

Waer zyn degene die tot nut strekken van den koophandel, van de nyverheid, van den landbouw ?

Waer zyn de verbeteringen die zy toebragten het zy aen het bestuer, het zy aen het lot der werkende klassen, het zy aen het een of het ander eerbiedweerdig belang ?

Wy zoeken overal dit voordeel, dit nut, die verbeteringen, en wy vinden ze nergens. De noodwendigheden die vroeger bestonden, bestaen nog ; waer er lyden was, lydt men nog ; waer men hulp vroeg, vraegt men dezelve nog.

De uitslag de twee verledene zittingen is bevat in deze twee woorden : *Niets ! niets !*

En nogtans heeft België weinig of geene ministerien gehad, die schoondere gelegenheden hadden om het goed te doen : de tegenkanting in de Kamers is nietig geweest ; de leden der regterzyde konden vele en groote hinderpalen in den weg der ministers leggen : zy hebben het niet gedaen ; het ministerie heeft beschikt over eene groote en slaefsche meerderheid, die altyd bereid was om *ja* of *neen* te zeggen gelyk het MM. Frère, Rogier, Tesch, enz., beliefde ; geene onheilen hebben het land gefolterd, — en nogtans dien gunstigen toestand hebben de ministers geenszins te baet genomen om de noodwendigheden van België te voldoen. Men heeft hun de middels gegeven om goed te doen, en zy hebben het goed verzuimd.

Wat zy toch niet verzuimd hebben, is van overgroote sommen onder alle slach van voorwendsels te doen stemmen. In de laetste dagen dat de Kamer vergaderd was, heeft het vragen van geld geregend. Van den 10 tot den 14 dezer maend heeft de Kamer gestemd :

1° *Negen miljoen franks* voor het ministerie van oorlog (buitengewoone uitgaef.)

2° 25 *duizend franks* om de verzamelingen van wylen M. Dumont te koopen en 2000 fr. pensioen aen zyne weduwe.

3° 200 *duizend franks* voor het opmaken der kolom van het Kongres.

4° *Een miljoen* 27 *duizend* 700 *franks* 47 *c.* voor het ministerie van 's lands werken.

5° *Een miljoen franks* voor het maken van schoolgebouwen.

6° *Een miljoen* 753 *duizend franks* 30 *c.* voor het ministerie van oorlog.

7° *Een miljoen franks* voor te doen werken in de gevangenissen.

8° 200 *tien duizend franks* voor het daerstellen van telegrafische linien.

9° 400 *duizend franks* voor opbouw der nieuwe kerk van Laeken.

10° 396 *duizend* 871 *franks* 40 *c.* voor het ministerie van justicie.

11° 105 *duizend franks* voor het aenkoopen van een huis te Gent, tot postbureel moetende dienen.

Al die items te samen gebragt, maken *veertien miljoen* 812 *duizend franks* zonder het klein geld, en dat in vyf dagen ! Het is iets gelyk *drie miljoen daegs !!*

De boer zal het al betalen, zeggen de ministers, en daerom brengen zy die overgroote sommen voor de Kamers de laetste dagen van den zittyd, waenneer er geeu tyd meer is om dezelve te onderzoeken.

Ten slotte : voor het land heeft het ministerie *niets*, volstrekt *niets* gedaen, en in vyf dagen heeft het hem *vyftien miljoen franks* buitengewoone uitgaven doen betalen.

—

In de Kamer is donderdag het wetsontwerp aengenomen, waerdoor de uitvoer van peerden verboden wordt. De oorlogs-omstandigheden maken dien maetregel noodzakelyk.

—

Vrydag heeft de Kamer met 67 stemmen tegen onthoudingen het wetsontwerp aengenomen dat een krediet van één miljoen verleent voor bouwing en meubelering van schoolgebouwen ; vervolgens met 53 stemmen tegen 13, het wetsontwerp tot inschryving op het budjet van 1859 van een krediet van 250,000 fr. in 1853 gestemd voor de meubelering van het paleis des hertogs van Braband.

—

Zaterdag heeft de Kamer, zonder aenmerking, de volgende wetsontwerpen gestemd :

Een krediet van een miljoen 750 duizend franken aen het departement van oorlog ;

Een voorloopig krediet van 450,000 fr. voor de kerk van Laeken ;

Een krediet van 595,000 fr. aen het departement van justicie ;

Eene letterkundige overeenkomst met Spanje ;

Het wetsontwerp van toestaning eener yzeren linie van Luik naer Namen ;

De toestaning van eenen yzeren weg van den Centre naer Marchienne-au-Pont ;

De verlenging der wet van 1855 betrekkelyk de betalingen op de yzeren wegen ;

De Kamer stemt nog verscheidene wetsontwerpen *waerna zy zich onbepaeldelyk verdaegt.*

De hoofdmannen in den oorlog.

Wy gelooven onze lezers genoegen te zullen doen, moet hun eenige levens byzonderheden mede te deelen, de voornaemste persoonagiën betreffende, die in den oorlog van Italië eene rol zullen spelen.

Keizer Frans-Josef is den 18 augustus 1830 geboren. Hy is dus nog geene 29 jaren oud. Hy is zynen oom Ferdinand I den 2 december 1848 opgevolgd, en reeds van den ouderdom van 18 jaren heeft hy zich op het oorlogsveld van Hongarië getoond.

DE ZOTTEN VAN SINT LIEVEN.

KRONYK VAN DEN TYD VAN KAREL-DE-STOUTE.

1467.

(*Vervolg.*)

IV. — De blyde inkomst.

Van Lodewyk van Crecy af, hadden de graven van Vlaenderen het regelmatig gebruik aengenomen in de abtdy van Sint-Pieter den eed af te leggen, vooraleer zich te Gent zelve te doen inhuldigen. Dit gebruik bleef bestaen tot de laetste tyden toe, en onze vorsten schikten er zich naer des te nauwkeuriger, daer zy altoos den tytel gevoerd hadden van beschermers of voorstanders des kloosters van den Blandinus-Berg.

De hertog Karel was in rouwgewaed : hy had een zeer eenvoudig wambuis van zwarte zyde, en hozen van het zelfde kleur, op zyne kaproen glinsterde een diamantentuil, en aen den hals droeg hy het Gulden Vlies. Zyn gelaet dat gewoonlyk streng was, zag er thans treurig en zwaer uit, even als van een mensch die onder de folteringen bukt van een onlangs voorgevallen onheil. De opschik dergenen die hem vergezelden was even zoo somber. Zyn gevolg was ten anderen samengesteld uit de aenzienlykste hofheeren. Men zag er de heeren van de Gruthuse, van Halewyn, van Haveskerke, Theobald van Neufchatel, Maerschalk van Burgondië, Antoon Rollin, heeren van Aymerien, de heeren van Crèvecour, van Contay, van Beveren, van Vogelsang, Philips van Comminen en nog veel anderen. Eene overgroote volksmenigte omringde hem van alle kanten, in de straten, aen de vensters, aen de deuren, en deden de lucht door hunne luidruchtige en aenhoudende vivatskreten weêrgalmen. Aen de kapel van Sint-Quenten gekomen, keerde de hertog links af en werd in de groote poort van het klooster ontvangen door den abt en al de monkheeren met hunne beste koorkappen omhangen. De prelaet offerde hem wywater aen, bewierookte hem volgens gebruik, gaf hem de heilige evangelien en een stuk van het ware kruis te kussen, daerna geleidde hy hem in het inwendige der abtdy, en van daer in den grooten koor der kerk ; Karel knielde neêr op een fluweelen kussen dat voor hem bereid was, en de bisschop van Doornyk zong eene plegtige misse. By de offerande naderde hy het altaer en, gelyk zulks gepleegd werd by elke inhulding, droeg hy de kerk een allerprachtigst goudlaken als offergift op. Het heilig misoffer geeindigd zynde, kwam de nieuwe graef van Vlaenderen op de treden des altaers godvruchtig neêrknieën, de abt las hem, volgens gebruik, de versen en het altaergebed voor, en omgordelde hem den degen, deze schoone woorden uitsprekende :

— Aenvaerd dit zweerd, magtige vorst, en wees gedachtig dat gy er u slechts moet van bedienen om het regt en het geloof uwer vaderen te verdedigen.

Vervolgens legde de vorst zyne regter hand op het evangelie en zwoer de privilegien en vryheden te eerbiedigen der abtdy van Sint-Pieter, door zyne voorgangers, *de Koningen van Frankryk*, gesticht !

Daerna gaf de abt hem nog de relikwieën te kussen, en geheel het klooster geleidde Karel van Burgondie terug naer de plaets waer het hem was komen afhalen. Daer bevond zich de stoet der Gentenaren, die hunnen nieuwen heer vergezelden naer de Sint-Janskerk, heden Sint-Bavo. Hier werden nogmaels schier al dezelfde plegtgebruiken herhaeld : de vorst knielde neder voor het altaer van Sint-Jan ; de ridder Joost Triest, klerk van den bloede of greffier des halsgeregtshof (1), las hem in het vlaemsch de woorden voor van den inhuldigingseed dien hy moest afleggen, en Karel, de hand op de heilige evangelien en op het kruis van sint-Blasius, zwoer aenstonds het land van Vlaenderen in zyne onafhankelykheid staende te houden, zyne regten en vryheden te handhaven, de privilegien der stad Gent te verdedigen, den arme zoowel als den ryke regt te doen, zich te gedragen als goeden en getrouwen graef van Vlaenderen. Na dat deze pleeggebruiken voleindigd waren, geleidde messire Triest den hertog onder den toren, en gaf hem het zeel der klok in handen ; seffens maekte Karel het zich eeu pligt er aen te beginnen trekken, en klepte drie mael, zoo als het 't gebruik was (1).

Onmiddelyk daerna hoorde men het statige *Te Deum*, door den bisschop van Doornyk aengeheft, dreunen onder de ruime gewelfselen dier grootsche Kerk, waervan men op dit tydstip den toren bezig was te voltrekken.

Toen de graef van Vlaenderen uitkwam werd hy op nieuw door eenen derden redenaer aengesproken. Ditmael was het de beurt van meester Pieter Bierman, die den vorst uit name der dekens van de stad verwelkomde. Na deze nieuwe officieele verveling onderstaen te hebben, begaf Karel zich, langs de Sint-Jansstraet en het Belfort, naer het schepenhuis welk geheel en gansch in het zwart behangen was. Daer dronk hy den eerewyn, en benoemde messire Nikolaes Triest, broeder van den greffier des halsgeregts, tot het ambt van Hoog-Baljuw der stad.

Eindelyk begon de hertog van Burgondie het einde te naderen van dit gedwongene en weinig vermakelyk ceremonieel. Na eenige stonden op het stadhuis verbleven te hebben, besteeg hy op nieuw zyn paerd, begaf zich langs het Schepenhuisstraetje naer de Vrydag-Merkt, en trok naer *het Hoog-Huys*, een gebouw welk van ongeheugelyken tyd den gebruiken van de inhulding der graven was toegewyd (2).

Deze *Steen*, aldus noemde men te Gent soortgelyke gebouwen, was zeer ruim, doch leverde niets op dat bewonderensweerdig was, ten zy de uitgestrekte zael waer het soms gebeurde dat de ambachten van Gent de eer hadden den vorst op eene maeltyd te mogen ontvangen, en de diepe duistere kotten waer, in geval van muitery op de merkt, de moedwilligen die men kon vatten voor het oogenblik ingesloten werden. Geheel de voorgevel van het Hoog-Huys was behangen in zwarte wollen stoffen met witte geploeide tapyten en zilveren franjen kunstmatig versierd. Op het balkon der groote venster, welk als een spreekgestoelte op de merkt uitstak, lag een zwart fluweelen kussen geplaetst dat scheen bekroond te wezen met de wapens van Burgondie,

(1) Bediening die van Oude-Burgen te Gent afhing. Hy moest ook den eed ontvangen van den Hoog-Baljuw.

(1) Dit eigenaerdig gebruik had ook voor Braband plaets in de Kerk van Maestricht. In Vlaenderen is het in voege geweest tot Joseph II.

(2) Eenigen hebben gemeend, doch ons dunkens zonder reden, dat het 't zelfde huis was als de *Uutenhoven-Steen*, welk over omtrent achttien jaren door een onvergeeflyk Wandalismus is afgebroken geworden.